

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

21 juni 2006

MOTIE

– van de heren Joris Van Hauthem en Luk Van Nieuwenhuysen –

betreffende een belangenconflict

DAMES EN HEREN,

Eentalige personeelsleden van de federale politie (die niet tweetalig moesten zijn) en leden van de gemeentelijke politiekorpsen die in het kader van de hervorming van de politiediensten werden overgeheveld naar de zes korpsen van de lokale politie van Brussel-Hoofdstad – waar tweetaligheid wel een wettelijke vereiste is – kregen een termijn van uiterlijk vijf jaar om een taalbrevet van hun kennis van de tweede taal te behalen bij Selor. Deze regeling is bij wet van 12 juni 2002 geregeld, dat een artikel 69 aan de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de taal in bestuurszaken heeft toegevoegd. Deze bepaling ging vanaf 1 april 2001 in met terugwerkende kracht, zodat de uiterlijke termijn op 1 april jongstleden verstreek.

Uit het antwoord op een parlementaire vraag die vorig jaar in de Kamer werd gesteld, bleek dat van de 405 betrokken personeelsleden die toen onder deze regeling vielen, er op dat ogenblik slechts 140 hun taalbrevet hadden behaald, wat slechts 34,57 procent betekent. De verschillen tussen beide taalgroepen zijn hierin trouwens erg frappant. Van de 144 Nederlandstalige betrokkenen hadden er al 94 hun taalbewijs behaald (65,28 procent), terwijl onder de 261 Franstaligen er slechts 46 hun taalbrevet in de wacht sleepten (17,62 procent).

Een bijkomend probleem is dat deze overgangsbepaling eveneens wordt gebruikt om nieuw aangeworven politierekruten respijt te geven om hun taalkennis te bewijzen. Hoewel er in het federale parlement meermaals naar werd gevraagd, blijven exacte gegevens hieromtrent uit, waardoor, gezien het grote verloop bij de Brusselse politie, de evolutie van de taalkennis en tweetaligheid een groot vraagteken blijft. Volgens De Morgen van 30 maart 2006 schat het Nationaal Syndicaat voor Politie- en Veiligheidspersoneel (NSPV) dat één op twee Brusselse agenten een ernstig taalprobleem heeft, wat neerkomt op 2300 agenten.

Men heeft er in het federale parlement de regering al meermaals voor gewaarschuwd dat de uiterlijke datum nooit zou worden gehaald, gelet op het gebrek aan inspanningen die ter zake door een groot deel

van de betrokkenen werden geleverd om hun taaldeficit weg te werken. Minister van Binnenlandse Zaken Patrick Dewael liet dan ook in zijn antwoord op een parlementaire vraag hieromtrent verstaan dat een verlenging van de overgangstermijn hem het overwegen waard leek (Senaat, vraag om uitleg nr. 3-1560). Zoals te vrezen viel voorziet artikel 62 van het wetsontwerp houdende diverse bepalingen (*Parl. St. Kamer 2005-06, DOC 51 2518/001*), dat momenteel in de Kamer wordt behandeld, inderdaad in een verlenging van de regularisatietermijn met bijna twee jaar (21 maanden) tot 31 december 2007, zodat de personeelsleden zich alsnog in regel zouden kunnen stellen conform de taalwetgeving. Dit uitstel is uiteraard onaanvaardbaar. Niet alleen had de uitzonderingstoestand al lang genoeg geduurd, het is vooral ook een totaal verkeerd signaal omdat degenen die niet de nodige inspanningen hebben geleverd om een taalbrevet te behalen worden beloond, terwijl degenen die zich wel hebben ingespannen om in orde te zijn met de wettelijke verplichtingen, in verlegenheid worden gebracht. Tegelijkertijd wordt de deur verder opengezet voor een totale verfransing van de lokale Brusselse politie.

In haar toelichting verantwoordt de regering haar regularisatie met te stellen dat er een zekere vertering werd opgelopen in het beleid ter bevordering van de tweetaligheid. Hoewel recente cijfers ontbreken, durft de regering beweren dat de dynamiek van het bevorderen van de tweetaligheid ten volle effecten begint te hebben. Maar de echte reden is ongetwijfeld dat de regering de hete aardappel voor zich uit wil schuiven en wil doorschuiven naar een volgende regering. Dit maakt dat de Nederlandssprekende Brusselaars opnieuw aan hun lot worden overgelaten, en dit voor een erg belangrijke dienstverlening, namelijk het garanderen van veiligheid.

Bovendien bemerkt het Arbitragehof in zijn arrest nr. 42/2004 van 17 maart 2004 dat de overgangsregeling van vijf jaar om dwingende redenen van continuïteit van de openbare dienst verantwoord was, maar dat de maatregel onevenredig zou zijn “wanneer hij niet zou komen te vervallen op april 2006, zijnde vijf jaar na zijn inwerkingtreding”, zoals nu wordt voorgesteld.

Het Vlaams Parlement,

- gelet op artikel 69 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken, ingevoegd bij wet van 12 juni 2002;
 - overwegende dat alle politieagenten in de zes Brusselse politiezones bijgevolg uiterlijk binnen een periode van vijf jaar aan de wettelijk opgelegde taalkennisvereisten dienden te voldoen;
 - gelet op artikel 62 van het wetsontwerp houdende diverse bepalingen, dat artikel 69 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken vervangt (*Parl. St. Kamer 2005-06, DOC 51 2518/001*) en de overgangsmaatregel verlengt tot 31 december 2007;
 - gelet op hoofdstuk 3, afdeling 3, van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken;
 - gelet op het arrest nr. 42/2004 van 17 maart 2004 van het Arbitragehof, ingesteld tegen artikel 69 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken, dat stelt dat de instelling van een vijfjarige termijn niet onevenredig is, maar dat een verlenging ervan dat wél zou zijn;
 - overwegende dat het politiepersoneel in Brussel tweetalig dient te zijn;
 - overwegende dat momenteel heel wat politiepersoneel bij de Brusselse politie wordt tewerkgesteld, zonder dat het over het minste bewijs van taalkennis beschikt, met alle gevolgen vandien;
 - overwegende dat door de gebrekkige kennis van een tweede landstaal bij de politieagenten de veiligheid in het gedrang kan komen;
 - overwegende dat de verlenging van deze overgangstermijn het tweetalig karakter van Brussel verder uitholt;
 - gelet op artikel 32, §1bis, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;
 - gelet op artikel 92 van het Reglement van het Vlaams Parlement;
- verklaart ernstig in zijn belangen te zijn geschaad door het wetsontwerp houdende diverse bepalingen, zoals in de Kamer werd ingediend (*Parl. St. Kamer 2005-06, DOC 51 2518/001*);
 - vraagt derhalve de schorsing van de behandeling van voornoemd ontwerp in de Kamer van Volksvertegenwoordigers, met het oog op overleg.

Joris VAN HAUTHEM

Luk VAN NIEUWENHUYSEN
